

כולם דיברו כולם

גינו = מבלי שהיה

להם מושג מה כאמת

מתרחש בקונסוליה הכבושה

ראשי-המשלה עמד מול מצלמות הטל-וויזיה והשמיע את דבר המשלה באוזני העולם כולו: "אויבי התרבות" הסתערו על הקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג, אך ישראל תמשיך להילחם בברברים.

עורכיה-הלילה של העיתונים הכינו באור-תה שעה את עמודי העיתון, וחיפשו את האותיות השמנות ביותר כדי לגנות מע-שהיוועה חדש זה של "המחבלים הפלס-טיניים ושותפיהם". כותבי המאמרים הי-ראשיים התחרו ביניהם בחיבור דברי-קיסרוג מוחצים.

שרי-החוק, שביקר אותה שעה בצרפת, הודיע שהוא נמצא "בקשר מתמיד עם ירושלים". וכי הוא מקצר את תוכנית ביי-קוריו בגלל המאורעות המחרידים.

ממשלת ישראל התכנסה לשיבת-חירום, ושריה הצטלמו בטלוויזיה בסכרי-פנים חמורות, שהעידו כאלף עדים שהם מודי-עים לגודל האחריות המוטלת עליהם.

עיתוני-הערב של יום שלישי, לא הס-פיקו להוצא מאותם גיליונות את מאמרי-הפרשנות שלהם, שהסבירו כי תקיפת הי-מחבלים מכוונת נגד ישראל ודרום-אפי-ריק כאחת. התופעה הצביעה על מידת-רצינותם של הפרשנים.

סמוקים מול הראי, למחרת היום

עמדו כל אלה סמוקי-פנים מול הראי, "המחבלים" לא היו אלא צעיר יהודי-מטורף יחידי, חייל לשעבר בצה"ל, שי-טיסה בעולם כולו, כבש את הקונסוליה-במו ידיו, ירה בעוברים-ושבים מתוך מחי-סו-הנשק שהביא עימו למקום.

לולא נהרגו ונפצעו אנשים בתקרית זו, היא יכלה להיות קומדיה. אבל היו חבויים בקומדיה זו כמה שאלות חמורות:

● מה טיב סידורי-הביטחון בנציגויות ישראל בעולם, אם מתקבל בהן לעבודה ביטחונית צעיר מופרע, הידוע בארץ, וי-שאי-יביתו הנפשית רשומה בתיק צה"ל-והמישטרה?

● איך מעז ראשי-משלה לנאום נארי-מים מדיניים, כשאין בידו ידיעות כלשהן על הנושא שהוא דובר עליו?

● מהי רמת השיקולים של מעצבי דעת-הקהל בישראל, הנחפזים לקבוע עמ-דות ולהסיק מסקנות ממאורעות סתומים, שפרטיהם אינם ידועים?

נראה שמבין כל הצדדים, רק האירגונים הפלסטיניים נהגו בתבונה כלשהי. הם לא הביעו כל ידיעה, כל עוד לא ידעו מה מתי-רחש כאמת ביוהנסבורג.

שחיתות

הטרמיסטים

העיתונות חורשת את

שדה השחיתות — והמיפגדות

תופסות טרמפ עד גבה

במשל המפורסם, יושב הזבוב על ראשו של השור הסוחב את המחשה, ומכריז: "אנחנו חורשים!"

בארץ מתקיים משל זה ביחסים בין-כליית-הקשורת והמיפלגות.

סיכון וכסף. בפועל זה קורה כך: הטולם הזה, העיתונות היומית, הרדיו או הטלוויזיה חושפים פרשי-שחיתות.

הדבר כרוך כימעת תמיד במאמץ רב ובהסתכנות. העיתון משקיע כסף רב ביי-חקירת, מפנה אליה את עובדיו, חוקר פרשות רבות שאינן מובילות לשום תוי-צאות. כשיש בידו מימצאים, הוא צריך לחשוש מפני תביעה על הוצאת לשון-הרע, סנקציות מצד בעלי-שררה ונזקים אחרים.

לבסוף הוא מחליט לפרסם. מאותו רגע מתחיל מירוץ קדחתני בין המיפלגות, שלא נקפו עד אותה עת אצבע בעניין. **לגנות את, לדרוש שי** קבוצת אמי-גון רובינשטיין, הקרובה ביותר למכונות (המשך בעמוד 16)

דג הביטחון

חסרית מן הראש

ב־15 בחודש אפריל 1974, פירסם משרד-הביטחון מיכרו לייצור מיתקני תידלוק ל־מטוסים עבור מחלקת הציוד של חיל-האוויר. ב־2 ביוני אותה שנה התפרסמו תוצאות המיכרו. הסתבר כי מיפעל א.ג.י. בקריית גת, השיך לחרשתו אמנון אבני, זכה במיכרו.

תוצאות המיכרו לא נראו כשרות בעיני שני תעשיינים צעירים שנטלו בו חלק. האחד מהם היה טייס-קרב בעבר בחיל-האוויר. השני היה מהנדס מכונות שרכש את השכלתו בארצות-הברית. עוד באותו יום פנו השניים במכתב ל־יואל מירון, ראש מחלקת מיכשור ובקרה במשרד-הביטחון, שהיה גם אחד מחברי

שחיתות במשרדו במקום שהעיתונות וחוקרי-המישטרה הגיעו אליו, ולא לתת להם ל־התרחב.

היועץ בדק

ואישר

האמת הפוכה לגמרי. לא רק שאנשי מערכת-הביטחון לא גילו את מוקדי השחיתות ולא היו הראשונים לחשוף אותם, אלא שבמשך תקופה ארוכה הם ניסו להכי-שיל את החקירה, למנוע את הגילויים ולהעמיד פנים כאילו דבר אינו רקוב בממלכתו הביטחונית העצומה של פרס.

גילויי השחיתות במערכת-הביטחון, שהממו את אורחי המדינה, סטו השבוע לאפקי שנראה שולי לכאורה. בשורת היר-פעות ונאומים ניסה השבוע שרי-הביטחון שמעון פרס ליצור את רושם המסולף כאילו כל גילויי השחיתות במערכת-הבי-טחון נחשפו וניתגלו על ידי מערכת הי-בקרה הפנימית של המישרד ועל ידי קציני-הביטחון שלה. תידוכים של דובר משרד-הביטחון לכתבים הצבאיים של העתונות, הביאו אף הם לפירסומים שכל מטרםם היתה לשטוף את מוחו של הציבור ולטעת בו את האמונה כי פרשיות השחיתות נתגלו על ידי חוקרי מערכת-הביטחון. הידיעות נמסרו בנוסח של "התערור

פרס: כל מה שנחשף נתגלה עלידי משרד הביטחון עצמו

שר-הביטחון שהשיב על שאלות סטודנטים בטיח, כי "ייעקר כל עשב שוטה" □ הוא חוז

הראשונות בקשר לכשרות המיכרו בו זכה אבני. מירון העצור עתה בעצמו כחשוד בפרשת השוחד, טוען במכתב כי היועץ המישפטי למישרד-הביטחון המליץ להעביר את העבודה למפעלו של אבני. כלומר: לא נפתחה כל חקירה. במכתב משמאל מודה היועץ-המישפטי למערכת הביטחון כי הוועדה לביור בדיקת נסיבות הוצאת המיכרו הנ"ל מונתה רק ב־20.3.1975, יום אחד אחרי שהעולם הזה כבר פוצץ את פרשת השוחד בפומבי.

שני מיסמכים אלה מפ-ריכים את טענתו של שרי-הביטחון שימעון פרס, כפי שהשתקפה בכותרות העיתונות הישראלית השבוע (למעלה) כאילו "כל מה שנחשף ניתגלה ע"י מישרד-הביטחון עצמו". המיסמך הראשון (מימין) הוא מכתב ששלח רביסרן (מיל.) יואל מירון ממנהל הרכישה במישרד-הביטחון ב־20 ביוני 1974, אחרי שלמשרד-הביטחון הגיעו התלונות

שקר מצה נחושה

הנני מתייחס לפגישה שנתקיימה במשרדנו ביום 7.3.1975 בנושא הנ"ל.

עלי לציין שער היום לא קבלתי מסך את האיזפורמציה הנוספת אשר אותה הבטחת להמציא לי.

עם זאת המלצתי למנכ"ל משהב"ס למנות ועדת ברור לבדיקת נסיבות הוצאת המכרז. הועדה מונתה ביום 20.3.1975.

אני מניח שאתה או מרשיך יוזמנו להופיע בפני הועדה. באם נמצאת בידך איזפורמציה כלשהיא הנוגעת לעבין הנדון — תוכל להעבירה אלי ואני אדאג להעבירה לידיעת הועדה.

בכבוד רב,
אנריאל גורביץ'
היועץ המשפטי למערכת הביטחון

הנדון: מכרז לספקן בדיקה למיכליות תדלוק

בהתאם לבקשתך המכרז נבדק פעם נוספת, והובא לקבלת חוות דעת ליועץ המשפטי של משהב"ס.

בהתאם להמלצת היועץ המשפטי למשהב"ס יש להעביר את ביצוע העבודה למפעל אשר זכה במכרז (חברת א.ג.י.).

לידיעתכם.

ב ג ר כ ה
י מירון
ראש מחלקת מכשור ובקרה
במשרד הביטחון

אא

ועדת המיכרו, ביקשותו לבדוק כיצד זכה אבני במיכרו, למרות שלדעתם לא היה זכאי לכך.

יואל מירון השיב לשניים (ראה גלופה) כי, "בהתאם להמלצת היועץ-המישפטי ל־מישרד-הביטחון, יש להעביר את ביצוע העבודה למיפעל שזכה במיכרו". כלומר: הענין נבדק ולא נמצא בו כל פסול.

ב־25 ביוני 1974 פנה עורדי-יועץ, שייצג את שני המתלוננים, למישרד הי-יועץ-המישפטי למערכת-הביטחון וביקשו שוב לבדוק את עוהלי מסירת המיכרו, שי-נראו לו פסולים. למחרת הודיע עורדי-הדין של משרד-הביטחון כי המיכרו ניתן כדיון.

בטענו השבוע כי "כל מה שנחשף בפר-שה נתגלה על ידי מישרד-הביטחון", לא דיבר שרי-הביטחון שמעון פרס אמת. להלן העובדות, המפריכות את מסכת-השקרים של פרס ועוזריו:

• כשחזר על טענה זו גם בפני ועדת-המישנה של הכנסת לתקציב הביטחון, הי-חה זו הונאת הכנסת. השבוע פנה עורד העולם הזה, אורי אבנרי, לראשי ועדות הכספים, החוץ והביטחון, וועדת המישנה המשותפת לתקציב הביטחון, בתביעה להי-מינו להעיד בפניהן על כך שפרס שיקר לוועדות-הכנסת.